

MUL

140506

Madras University Library.

Call Number 032:1N09:11

F2

Accession Number 140506

Available for loan from

This book should be returned on or before
the date last marked below.

University Library,
Madras.

താമരത്തോണി

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

പി. നാരായണക്കുറുപ്പ്,

എ. എ. ഓണേഴ്സ്.

മഹാമഹിമശ്രീ കൊച്ചി
അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരു
മനസ്സിലെ അഭിനന്ദ
നത്തോടുകൂടിയത്.

Manorama Printing Works Ltd., Calicut.

With the Author's Compliments.

By the Author

11th March 1949.

140506

30398

032:IN09:11

F2

APPRECIATION

FROM

His Highness Rama Varma Appan Thampuran of Cochin.

Since the Tagore works have become popular among the educated section of Malabar, our vernacular versification has taken a new turn in form, substance and spirit. The innate charm of the Dravidian metres has begun to assert itself. The mysteries of nature are being explored. God is put before man. Intellect is subordinated to emotion and imagination is allowed to fly over dry facts.

Our young poet, Mr P. Narayana Kurup, appears to be a student of the new school of thought with talents far above the ordinary run. He is highly imaginative without being obscure, simple but elegant. His *Thamarathoni* has appealed to my heart more than any other piece of his. It is as pure as the *Crescent Moon* of the Bengal Lyrist. On this I offer him my most hearty congratulations, and earnestly wish the promising young poet produces many such.

Camp Srirangam, }
25th Dec. 1922. }

(Sd.) Rama Varma Appan
Thampuran.

പരേതനായ അയ്യപ്പകവി ശ്രീമാൻ

കെ. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാരുടെ

പാവനസ്മരണയിൽ ഈ ഖണ്ഡ

കൃതികളെ ഞാൻ സ്തോഹപുര

സ്തരം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

ശ്രീമാൻ കെ. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ.

[കിളിപ്പാട്ട്.]

ആവതപ്പെടുന്നിരിക്കിജീവിച്ചിരിപ്പാൻ മേലിൽ
ആവതല്ലരക്കാൽനാഴികപോലിഹത്തിങ്കൽ!
പാവനസുഹൃത്തുക്കൾക്കുത്തംസമായോരതി
പാവനഹൃത്താംകവിശ്രേഷ്ഠനെനിഷ്ടമിത്രം
കേവലനിയോഗത്താൽ കൈവല്യംപ്രാപിച്ചോരാ-
ജ്ജീവിതവിയോഗമെ നിന്നെഞാൻ വന്ദിക്കുന്നേൻ!

കൈരളീമഹിമുതൻ ചാരുവാംപൂവാടിയിൽ
സൈപരമയ് ലസിച്ചൊരിയോമനസ്സു മരത്തിൻ-

താരങ്ങൾ പാലമിന്നിത്തിളങ്ങും സൂനങ്ങൾതൻ
 സൗരഭ്യപൂരമേന്ദി കേരളം വിശ്രുണേരും,
 പാരമാത്മികപ്രഭാചത്താൽ നിൻജനവൃക്ഷം
 വേരറപതിച്ചയോ നമസ്യ നാരായണ!

കാപ്യകാമിനീനിന്റെ വൈധവ്യവ്യഥാസം-
 ഭാഗ്യമല്ലിഹത്തിങ്കൽ എന്നോത്താശപസിച്ഛാലും
 വൈധവ്യവ്യഥയേക്കുറകുപ്പുംമിത്രനഷ്ട-
 വ്യാധിതന്നാധിയിങ്കൽ ഭവിച്ചുള്ളന്റെശോകം!
 ജീവൻമുക്തിയെപ്രാപിച്ചാൽനാമവൻഭിദ്യ-
 ഭാവുകക്കൈക്കൊണ്ടാനിന്നെങ്കിലും കായ്മോക്ഷിൽ
 ആവതല്ലെനിക്കിനിജീവിച്ചിരിപ്പാൻ മേലിൽ
 ആവതല്ലാത്ത നാഴികപോൽ ഇഹത്തിങ്കൽ!
 അതുതകവിശ്രേഷ്ഠനിധന്യൻതന്റെജീവി-
 താതുതപ്രഭാവമാം കാപ്യസംകീർത്തനത്തെ

പങ്കജോന്മുഖൻ പാടിക്കഴിഞ്ഞു; ഏനാനസ-
ത്തികലോ മുഴങ്ങുന്ന ശോകസംക്ലിത്തനങ്ങൾ!!

മദ്യപാനോത്സവത്തിൽ മായാമാതാവിന്നുനൈ-
വേദ്യമായാത്മസൗഖ്യം നൽകിപ്പുഞ്ചിരിപ്പുകൾ
സജ്ജനവൃന്ദങ്ങളിലെറിഞ്ഞും, കാവ്യരത്ന-
മുഞ്ചലിച്ചിടും നേത്രംനേരെയായ് പതിപ്പിച്ചും,
നൈലകു പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കുന്ന നേരംപോക്കിൽ
ചാഞ്ചാടുംഘോഷങ്ങളും, ചൊല്ലിടുംശ്ലോകങ്ങൾതൻ-
ഗാനമാധുര്യങ്ങളുമോഷ്ഠമ്പോൾ വാനോർനാട്ടി-
ന്നാനന്ദദശാരംഭമെന്നതേ ചൊല്ലിടേണ്ട!!

ഇന്നിവിൻ കഥയോക്കിൽ, കേരളഭാഷാകവി-
വൃന്ദങ്ങൾകൂരിരുട്ടിൽ അമ്പരന്നുച്ചത്തിൽ
ദിപത്തിന്നാജ്ഞേയന പൈതളങ്ങളെനുപരി-
താപത്തിൽ പൂലമ്പുഞ്ചാൻ, പേപറഞ്ഞിടുന്നെൻ-

കോപത്തിൽ ഹസിക്കുമായിരിക്കാം അസൂയയവൻ-
 കൂപത്തിൽ വസിക്കും മണ്ഡൂകങ്ങൾ ചിലരെല്ലാം.
 ഏകിലും എനിക്കതിൽ ശങ്കയില്ലൊട്ടും എന്തൊ-
 ന്നെങ്കിലും ആരെങ്കിലും തൻകലചൊല്ലിടട്ടേ!

മുഹൂർത്തം പ്രശാന്തത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന ക്ഷൗരങ്ങൾ
 തമ്മിലിന്നാഹ്ലാദത്തിൽ എന്തൊന്നു മന്ത്രിക്കുന്നു?
 അംബുദജാലങ്ങളാൽ കോളസാഹിത്യമാം
 അംബരം മണിത്തുടങ്ങിപ്പോന്നു; തത്രമിന്നും
 നിമ്ബനക്ഷത്രമിന്നാധംബരത്തെ വിട്ടു
 നമ്മളേച്ചേർന്നിടാനായ് പിന്തിരിഞ്ഞിപ്പോന്നതാ!
 ബാലനക്ഷത്രങ്ങളെ നിങ്ങളോ മറയ്ക്കാവതേ
 കാലേപോയ് പാരിജാതം വെച്ചിട്ടു തുടങ്ങുവിൻ!
 തികളിൻ, പൈതലേനീ ദിവ്യമദ്യം മൃതം നിൻ
 തക്കക്കാവതിൽക്കെട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിപ്പോയേഗം

കാവ്യമദ്യാമൃതാദിവ്യസാരത്താൽ സദാ
സേവ്യനാമിദ്രഹത്തിൻ കറവുകാരൻ റീയല്ലോ!!”

എന്നിവർ ചാലൂന്നേരം എന്തസ്സികൾരെ
മന്ദമായ മന്ത്രിക്കുന്നു നന്നേനന്നെക്കൊന്നിന്റെ
ഖിന്നത, മെഴുകീകത്തിന്നിനിതു മയ്യാദതൻ
മരിന്നമൊന്നത്രെപാരിൽ; എങ്കിലും തത്വമോക്കിൽ,
കാവ്യസാരസ്വരൂപിൻസന്താപസന്തോഷവും,
ഉദ്വീജംഭിനേശനും, ചന്ദ്രനും താരങ്ങളും,
സച്ചന്ദ്രം, ത്രൈലോക്യദീപ്തമണ്ഡപോലും
അവ്യക്ത ലയിച്ചിട്ട, എന്നോത്തംശപരിചാലും!!”
ജീവിതരഹസ്വമിച്ഛാനപോലെനാകിലും
ജീവിതാലസ്യനാം ഞാൻ കാളമോതീടുന്നേരം,
അവതലയൊ ഇനിജീവിച്ചിരിപ്പാൻ മേലിൽ
അവതലാജ്ഞാൽനാഴികപോൽ ഇഹത്തിങ്കൽ!!

പുനിലാപ്പെരുതൽ.

[മുഹൂർത്തം മരിതി.]

കോമളമേഘങ്ങളെങ്ങും വിളങ്ങുന്നു,
 ഓമനത്തികൾ തിളങ്ങിപ്പോയി!
 പുനിലാപ്പെരുതലിൻ പുഞ്ചിരിത്തെന്തൊ
 മാനസപ്പൂക്കളിൽ പെയ്യുന്നേരം
 ആനന്ദമാനന്ദം തിരക്കിന്നാനന്ദം
 ആനന്ദമാനന്ദം ലോകങ്ങൾക്കും !!

ഇത്രനിലാകാശം തന്നിൽകളിക്കുന്ന
 ചന്ദ്രക്കലയെ ഞാൻ കൈയ്ക്കലാക്കി,
 ലോലങ്ങളായിന്നുമമ്പിളിക്കൊമ്പുകൾ
 നീലപ്പാലകൾകൊണ്ടു കെട്ടി,

മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ മിന്നും പൊൻചമ്പകം
തന്നിലൊരൂത്താലായ് തൂക്കിപ്പിന്നെ,
കോമളമായുളളോരോമനത്തിങ്കളിൻ
പൂമടിയേറിക്കിടന്നുമെല്ലെ,
ഗാനങ്ങളോരോന്നായ് പാടിക്കൊണ്ടുട്ടും ഞാൻ,
ആനന്ദമാനന്ദം ഉത്താലാട്ടം !!

താരങ്ങൾ തങ്ങളിൽ പ്രേമവിശേഷത്തിൻ
സാരങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നനേരത്തിങ്കൽ,
തങ്ങളോടൊന്നിച്ചു മേവിനതികളെ
പുഷ്പം കാണാത്തതിരയുന്നേരം,
പൂക്കാവനം തന്നിൽ ഞാൻ കിടന്നുടുന്ന
തകച്ചണ്ണും പൂണ്ടൊരൂത്താലായി,
നാണമകൊന്നിത്തുളളോരോണാകപ്പെതലെ
കാണുമ്പോൾ തങ്ങൾക്കുള്ളത്യാനന്ദം

നെഞ്ചകം കൊള്ളാത്ത കൊഞ്ചിക്കൊണ്ടൊമന-

പ്പഞ്ചിരിയോടവർ നൃത്തചെയ്യും !

ആനന്ദമാനന്ദം തികളിന്നാനന്ദം

ആനന്ദമാനന്ദം താരങ്ങൾക്കും!!

മല്ലിതൻസൗരഭ്യംമെല്ലെവെധീശ്വരൻ

നല്ലിളംതെന്നലിൽ പ്രീതിയോടെ

ചന്ദ്രക്കലയിൽ മയങ്ങിക്കിടന്നുഞാൻ

ഒന്നുമേയോക്കാതെ ആടുന്നരും

ആനന്ദം തേടുമെന്നാശ്ചാരിന്നാനന്ദം

ആനന്ദമാനന്ദം നിത്യാനന്ദം !!

~*~

ഭാണക്കാലം

[താമരപ്പൂ.]

നല്ലോരോണക്കലമല്ലോ പച്ച-
 പ്പല്ലകൾ ചാഞ്ചാടിക്കുന്നു!
 വസന്തനേലസിച്ഛിക്കും പൂക്കൾ
 ഉത്സവം കൊണ്ടാടിക്കുന്നു.
 ഏതനസ്സിൽ കൌതുകങ്ങൾ ചേർക്കും
 മഞ്ചരത്തിൽ നീലവണ്ണം,
 ഇക്കാലമേറാതെ തെളിഞ്ഞു സൂര്യ
 ദിക്കുകളല്ലുന്നിടുന്നു.
 കാനറിലാടിക്കളിച്ഛിക്കും കാണ
 പ്ലാനാകൾക്കേറാമാനന്ദം !
 കൌതുക പാരാനിറഞ്ഞു കൊച്ചു

140506

30898

03211NO9:11

F2

പൈതങ്ങൾ പൂവരക്കുന്നു.

സുനങ്ങൾ, പാറ, പൈതങ്ങൾ എന്നീ

യാനന്ദ ജീവത്രയങ്ങൾ,

മുന്നം കഴിഞ്ഞൊരു ജന്മം തങ്ങൾ

കുന്നായിരുന്നതിജ്ജന്മം

കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവം പൂണ്ടു

കൊണ്ടുട്ടുന്നിട്ടിനമേവം !!

കാവ്യസാരസ്യമേറീട്ടു മനഃ

സേവ്യമാം നല്ലൊരിക്കലും,

“പ്രേമസാരതേഗ്രഹിതൂ” എന്നൊ

രോമൽ പ്രമേയമോതുന്നു!

നല്ലൊരാണക്കേമല്ലോ പച്ച-

പ്പല്ലകൾ പാഞ്ചാടിട്ടു !

ഹാ ഡാ പഥം .

[കൃഷ്ണഗാഥരിതി.]

ആനന്ദശോഭയോടെങ്ങും വിളങ്ങുന്ന
 വേണമെന്നു ചൊല്ലിടും ലോകത്തിങ്കൽ
 വെണ്മണലെങ്ങുമെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന
 നിമ്ലമായൊരു പദ്ധതിയെ,
 കോമളത്തിങ്കളിൻ പുനിലാവില്ലത്ത
 ശ്യാമളരാത്രിയിൽ കാണായിടും
 പാരിജാതം, മല്ല, പിചുകം തൊട്ടുള്ള
 ഗൌരങ്ങളായുള്ള സുനങ്ങളും,
 പൂവിൻ മധുവിന്നാജ്ഞാഞ്ചി കളിച്ചിടും
 ധാവളമേറുന്നപാറകളും
 നീളെക്കിടക്കുമീപദ്ധതിമദ്ധ്യത്തിൽ

താഴത്തിലാടിക്കുളി ചീടുന്നു !

പാൽനരയെന്നപോൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചീടുമി

പോൽമുഴി തന്നിലായ് ബാലകന്മാർ

ചങ്ങാതിമാരായ പൂക്കളോടൊത്തുകൊ-

ണ്ടെങ്ങുമെന്നർത്ഥം ചെയ്യീടുന്നു.

ചഞ്ചലം പൂണ്ടുളോരോമനക്കൈകളെ

കൊഞ്ചലോടമ്പോടെകേന്തു്കൊണ്ടായ്

ബാലന്മാർ തങ്ങളിൽ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ

ചേലോടെ കൂടിയടുത്തിടുമ്പോൾ

ഹാസവിളങ്ങിടുമോമന്മുഖം തമ്മിൽ

പ്രാസങ്ങളെന്നപോൽ ചേർന്നിടുണോ-

രാനന്ദം തൂകുന്നകാഴ്ചകണ്ടെന്നുടെ

മാനസമോദം കുളുന്തിടുന്നു !

വാനോരനാട്ടിലെ ചാപലപൂണ്ടുള്ള

മാനിനിമാനുവേഷണം
 കാമിനീകാമകന്മാരെ ചേർച്ചയിൽ
 പൂമയമായുള്ളിദേശത്തിൽ
 കാമങ്ങൾ തങ്ങളിലൊരിക്കലേറോരോന്നായ്
 പ്രേമങ്ങളായുള്ള ലീലചെയ്യാൻ
 ശൃംഗാരമെന്നേരു വഹനംതന്നിലായ്
 എങ്ങുമെവന നിറഞ്ഞീടുന്നു !
 കാമിനിമാർക്കുള്ളോരോമനസ്സോടും
 കാമകന്മാർമെല്ലെ ചെല്ലുന്നേരം
 മനസ്സിൽ പൂണ്ടുമാനിനിമാരുടൻ
 ശ്രന്ധങ്ങളോരോന്നായ് ചൊല്ലീടുന്നു.
 താപത്തിൽ ചെയ്യുന്ന വാദങ്ങളോരോന്നും
 കോപത്തിൽ തീരുന്നു മെല്ലെ മെല്ലെ.
 വാക്കുകൊണ്ടുത്തര മോക്കാതെയൊക്കുമ്പോൾ

പൂക്കൾകൊണ്ടാവുന്നു കാമിനിമാർ !
 പൂക്കളെടുത്തവർ തർക്കത്തിലന്യോന്യം
 ദിക്കുകൾതോറുമെറിഞ്ഞീടുമ്പോൾ
 വൈരങ്ങളെന്നപോൽ മിന്നിവിണീടുന്ന
 ഭ്രാന്തിൽ കാണുന്ന സൂനങ്ങളെ
 ചേരാറവിഴുന്ന താരങ്ങളെന്ന നാം
 പാരികൾ പണ്ടെ പറഞ്ഞിടുന്നു !
 എങ്ങുമേ മംഗളശോഭയോടിങ്ങിനെ
 ഭംഗിയിൽ ശൃംഗാര രംഗമായി
 സൂനങ്ങൾ തിങ്ങിവിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
 വാനികൾ മേവുമിപ്പുലരിയെ
 “ഹായാ” തേജസ്സെന്നു ഭൂലോകവാസികൾ
 മായാവിഭാസത്താൽ ചൊല്ലീടുന്നു !!

താമരത്തോണി.

[താമരപ്പൂ.]

കാണുന്നതെന്തമ്മെ വാനിൽ?	പൂവിൻ
തോണിയാണെന്നതു നോക്കൂ!	
തോണിയല്ല, പൂതെന്നുണ്ണീ	നല്ലൊ-
രേണുകുവാലനെനോർക്കൂ.	
അല്ലമ്മേ, അമ്മ കേട്ടാലും	കട്ടി-
ചൊല്ലിത്തരമതിൻ വാത്:-	
നാലുപാടും നിറഞ്ഞിടും	ഇത്ര
നീലക്കടലിൽതേടും,	
പൊൻതാമരപ്പൂക്കൾകൊണ്ടു	ഉള്ളാരു
പൂത്തോണിയെന്നറിഞ്ഞാലും!	
നാകലോകത്തിലൊളിച്ചു	മേറും
“ലോകേശ”നെന്ന കവീന്ദ്രൻ,	

പൂന്തോണിയേറിയുടനും

സ്വേദ-

കാഞ്ഞൂതൂത്തുവരുന്ന.

അമ്പോടെ നീലക്കടലിൽ

നിറ-

ത്തോമ്പൽ വിരിയുന്ന കാണാൻ!

എങ്ങിനെ പൈതലറിഞ്ഞു?

ആരി-

മംഗളവാത്ത് പറഞ്ഞു?

തൊട്ടിലിലെന്നേയുറക്കാൻ

അമ്മ

പാട്ടുകൾ പാടുന്നനേരം,

ആട്ടത്തിലുള്ള ലയങ്ങൾ

ചോർത്ത

പാട്ടുകൾ കേട്ടുമയങ്ങി,

മെല്ലെ കിടന്നു ഞാനാട്ടു

നേര

മല്ലേകളിക്കുന്നു തോണി!

എന്തൊരോമൽ കാഴ്ചയമ്മേ,

അതിൻ

ചന്ദ്രം മയക്കുന്നു നമ്മേ!

ഓടക്കുഴലിൻ നിന്നും മുഴ

കീട്ടു വാനിലാമോദം!

താമരത്തോണിയിൽ മന്ദം തുഴ-

ത്തോമനപ്പുഞ്ചിരിയോടെ,

എന്നരികെയവൻ വന്നു, തോണി

തന്നിലെന്നേക്കരോന്നു.

തോണിയിൽ നിന്നവൻ തെല്ലൊന്നെന്നെ

ക്കാണിപ്പു ലോകങ്ങളെല്ലാം!!

തോണിയല്ല, പ്പുതെന്നുണ്ണീ നല്ലൊ

രേണാകബാലനെന്നോർക്കൂ.

ചഞ്ചലമില്ലാതെ വാനിൽ തികരം

പുഞ്ചിരിപൂണ്ടു മരിപ്പൂ!

തികരം കിടാവല്ല ചമ്മേ അതു

ഞാൻ കളിക്കും തോണിയമ്മേ!

എങ്കിലോ കൌതുകമേറും എന്റെ
 കുരുമത്തൊട്ടിലൊന്നേന്ത;
 പൊന്തകുന്തരായം നന്നാ- യെന്റെ
 അമ്മയെത്താലോലമാട്ടാം.
 പാട്ടുകളെല്ലാം തുടങ്ങാം അമ്മ-
 ങ്കാട്ടത്തിൽ മെല്ലെയുറങ്ങാം.
 ആട്ടത്തിലുള്ളൊരു ഭംഗി യോത്തു
 തൊട്ടിലിലമ്മ മയങ്ങി,
 ചാലെ കിടക്കുന്ന നേരം ഇത്ര
 നീലക്കടലിൽ, പാരം
 കൌതുകത്തോടെ ചമഞ്ഞു കഴ
 ലൂതും കവീന്ദ്രൻ തഴഞ്ഞു,
 മനം വരുന്നതുകാണാം, ആയ
 തിന്നമ്മയൊന്നു നോക്കേണം!!

എന്നാമനപ്പെതലിൻമെ- യൊഴി-

ഞ്ഞാനുമില്ലമ്മയ്ക്കു കാണാൻ,

അന്യോടെ എൻപൈതലാട്ടാ മൂഴി

പൂമ്പാററുപോലുള്ളതൊട്ടിൽ

അമ്മയേറീട്ടുന്നതാകിൽ വീണ

ചെമ്മേയുടഞ്ഞുപോമല്ലോ!

പിച്ച കളിക്കുന്നനരം എൻറ

കൊച്ചു കിടാവെനിൻ സ്തേരം,

അമ്മയ്ക്കു മോദമേകുന്നു; നല്ലൊ

തമ്മമാ സ്വർഗ്ഗം തരുന്നു!!

[കിളിപ്പാട്ട്.]

അവ്യക്തമയ് നിന്നുളോരാദൃകാലത്തിങ്കലും
 സൂചകം മേവിപ്പോന്നചിന്തയും ദിവ്യാനന്ദം!
 നിശ്ചലം നിരാകാരം ഏകിലും അക്കാലെ ദി-
 വ്യേഷ്ഠയും ചിദ്'രൂപത്തിൽ ആനന്ദമേകം വാണു!
 കാലദിഗ്ഭേദങ്ങളും രൂപവും ബന്ധങ്ങളും,
 ബാലയൗവ്വന വൃദ്ധസ്ഥിതിതൻ മാറ്റങ്ങളും
 ഒന്നുമേ അറിയാതുള്ളാക്കാലം ഇരുപ്രഭ
 എന്നുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ പോലുമേ ഉണ്ടായില.
 നിശ്ശബ്ദസമാധിയിൽ നിശ്ചലം ലയിച്ചീടും
 ഈശപരാത്മാവിന്നത്യാനന്ദത്തിൽ ഉണർവ്വണ്ടായ്;
 ഉണർച്ചൊടൊത്തുണ്ടായി മാറ്റങ്ങൾ ചിലതെല്ലാം

ഉണർന്നുവരാവോം അവകുമാരന്മാരേ.
 ആനന്ദമേജപലിപ്പേറാം; ബ്രഹ്മ
 മാനസത്തിൽ നിന്നുള്ളതവം അത്യാശ്ചര്യം!
 തേജസ്സിൽ കാണുന്നബ്രഹ്മദിക്ക് പ്രവാഹത്തിൻ
 ബിജമാം ബ്രഹ്മചിന്താജപാലയാം അരുവിന്റെ
 ആമതിന്നുരൂപത്തെ ആരുമെ കാക്കുന്നില്ല,
 മായതന്നുരൂപവും കാക്കുകിൽ മൊന്നല്ല.
 ദിക്ക് പ്രവാഹത്തിൽ പരമാണുക്കൾ ചാഞ്ചാടിട്ടു-
 മുരളപ്രഭാപുരത്തിൽ ചിന്തയും പ്രവേശിച്ചു.
 ബ്രഹ്മചിന്തയോടുള്ളേരെകൃത്തിൻ പ്രഭാമത്താൽ
 നിജ്ജന്മരൂപങ്ങളായ് ചമഞ്ഞാരണക്കളും
 നിശ്ശബ്ദനിലയേയും കൈവിട്ടുനിഗ്രഹമായ്
 വിശ്വസഞ്ചാരമെയും നാദബിജമായ് തീർന്നു.
 നാദവൈശിഷ്ട്യത്തിൽ ലയിപ്പു സൂക്ഷ്മസ്ഥല
 ദേഹമേന്മയെ സാക്ഷാൽ കാകാരപ്രകടമായ്!

നാദത്തിൽ ഉയിർച്ചിടും ബ്രഹ്മാകുണ്ഡലത്തെ ഉ-
 ഞ്ഞാദിസാർവ്വഭൗമപ്രൗഢസംഘട്ടനത്താൽ,
 ചാഞ്ചാടിക്കളിച്ചിടും അണക്കുറു തേജോഗോള -
 സഞ്ചയങ്ങളായിന്നു ബ്രഹ്മദിക്പ്രശാന്തത്തിൽ!
 ഗോളജാലങ്ങൾക്കുള്ളോരാഭയാം സമുദ്രത്തിൽ
 മാളങ്ങളെന്നപോലെ ലയിച്ചു ബ്രഹ്മാത്മാവും!

ഇങ്ങിനെ, നാദബ്രഹ്മമെങ്ങുമെ മുഴങ്ങുമീ
 ഭംഗിയേറീടുമെന്നാണു ബ്രഹ്മാഞ്ചിതത്തിൽ
 ഉച്ചിയും ദിനേശനും, ചന്ദ്രനും താരങ്ങളും
 സർവ്വവും അനായാസം ബ്രഹ്മചിന്തയിൽനിന്നായ്
 നിറഞ്ഞോരാനന്ദത്തിൽ കവിതൻ മനസ്സിൽ നി-
 നിറങ്ങും ഗാനംപോലുരുവിച്ചു ശാന്തം ശാന്തം!!

സൃഷ്ടിതൻ പുതുകുത്തിൽ ദിഗേദവി അത്യാനന്ദ
 വൃഷ്ടിയിൽ സ്നാനം ചെയ്തു പാവനധ്വനത്താലെ
 പ്രത്യക്ഷീകരിപ്പിച്ചു തന്മൂലശക്തിയാകും

സത്യത്തെ പ്രേമാനന്ദം സ്റ്റരിക്കും രൂപത്തിങ്കൽ;
 പ്രത്യക്ഷമയ്യുന്നേരം കാണായിദിഗന്തത്തിൽ
 അത്യുഗ്രചലനത്തിൻ കേന്ദ്രമാം ഗോളങ്ങളേ
 നീലത്താമരപ്പൂവിൽ വീഹാരബിന്ദുജാലം
 ബലാക്പ്രഭയിങ്കൽ വിറച്ചുജ്വലിക്കുംപോൽ!
 ബ്രഹ്മരൂപത്തെക്കണ്ടു മോഹിച്ചദിശേവിതൻ
 ജനസംഘവും നൽകും പ്രേമത്തെ ലഭിപ്പാനായ്
 കോമളനീലവണ്ണം തിളങ്ങും ദിഗന്തമാം
 താമരപ്പൂവെ ഓമൽ പ്രേമചിഹ്നപ്പുവായി
 കൊടുക്കുന്നെന്നപോലെ കണ്ടപ്പോൾ പ്രേമയോഗ-
 ക്കെക്കണ്ണയച്ചുദിശേവിയിൽ ബ്രഹ്മാത്മാവും!
 പ്രേമധർമ്മത്തിൻ മൂലം മായാബ്രഹ്മങ്ങളാകും
 കാമിനി കാമകന്മാർ ലീലിക്കായ് ധരിച്ചോൻ
 പ്രേമമർമ്മത്തായുള്ളൊരുപമത്രേപാരിൽ
 നാമിന്നധരിക്കുന്ന മനഃഷമായരൂപം !!

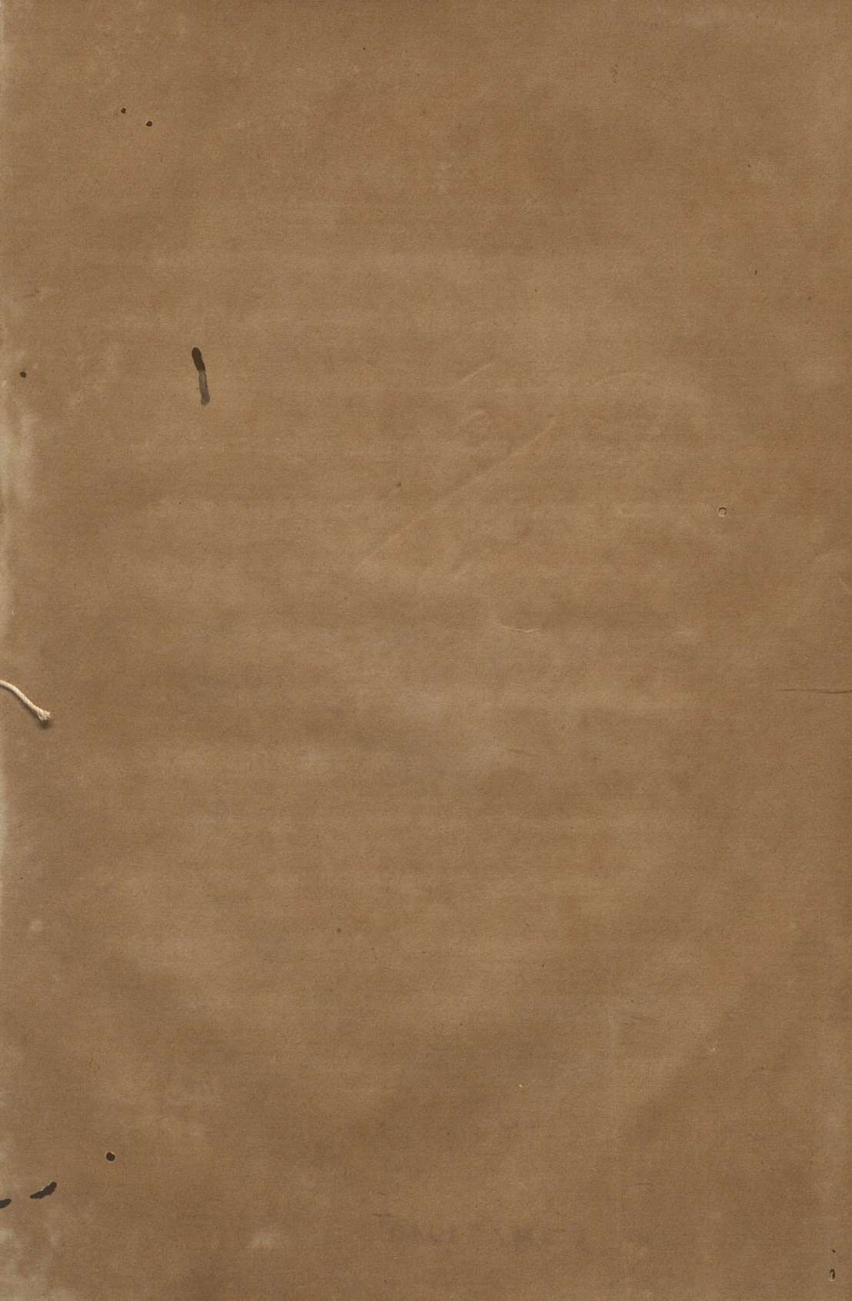
ജീവിതരഹസ്യത്തിൽ മർമ്മിനോക്കിലെന്തെ-
 ന്നാവതില്ലാത്തതീടാൻ എന്നല്ലോ ചൊല്ലിപ്പോയി !
 നിശ്ചിതബ്രഹ്മചാരി ചൊല്ലിപ്പോയി വേദാന്തം-
 മായാജ്ഞയിൽ വലഞ്ഞുഴന്നിടുന്നു ചിലരെല്ലാം.
 ഉത്തമ മുകുതിമാർക്കും ഭക്തിയൊന്നെന്നു ചില
 തപശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഋഷിഗുഹാർ ചൊല്ലുന്നു.
 ജ്ഞാനദയാശാലി യോഗത്രയങ്ങൾ സായുജ്യമാം
 ആനന്ദം തരമെന്നു പാർവ്വതസാരഥിതാനും !
 മുകുതിമാർക്കുമായിതമം അനേകം യോഗങ്ങളെ
 ജ്ഞാതവ്യക്താനുസാരം വിവക്ഷിച്ചുണ്ടെങ്കിലും
 ബ്രഹ്മാണുസസൃഷ്ടിക്കടിസ്ഥാനമായ് നാനാലോക-
 ധർമ്മത്തിൽമർമ്മജ്ഞമായ് പ്രേമയോഗമെന്നല്ലോ !
 ആയായാ ബ്രഹ്മലീലാലഹരി കർത്താമാകും
 പ്രേമയോഗത്തെ നിങ്ങൾ ആരോടും ഭജിക്കുവിൻ !

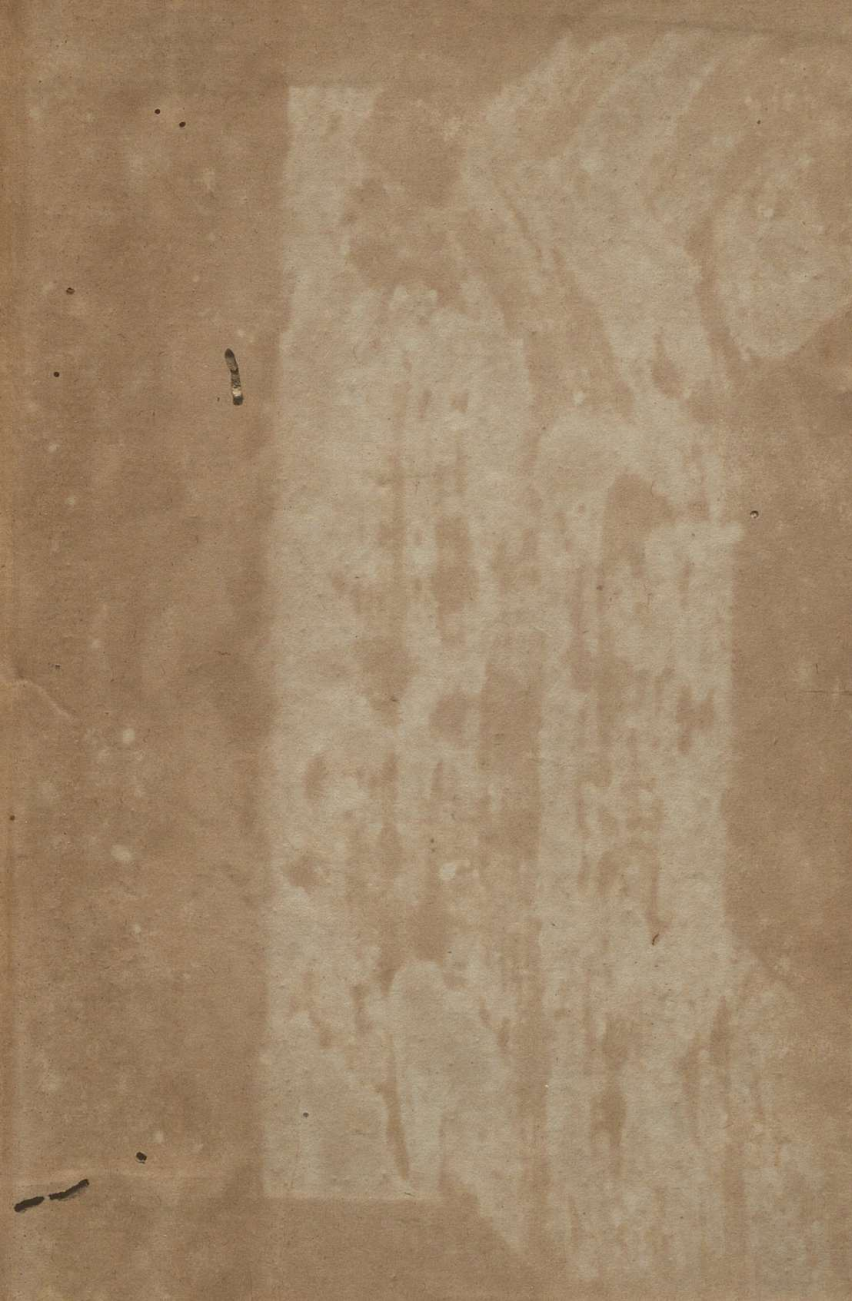
140506
 30398
 032: INCq: 11

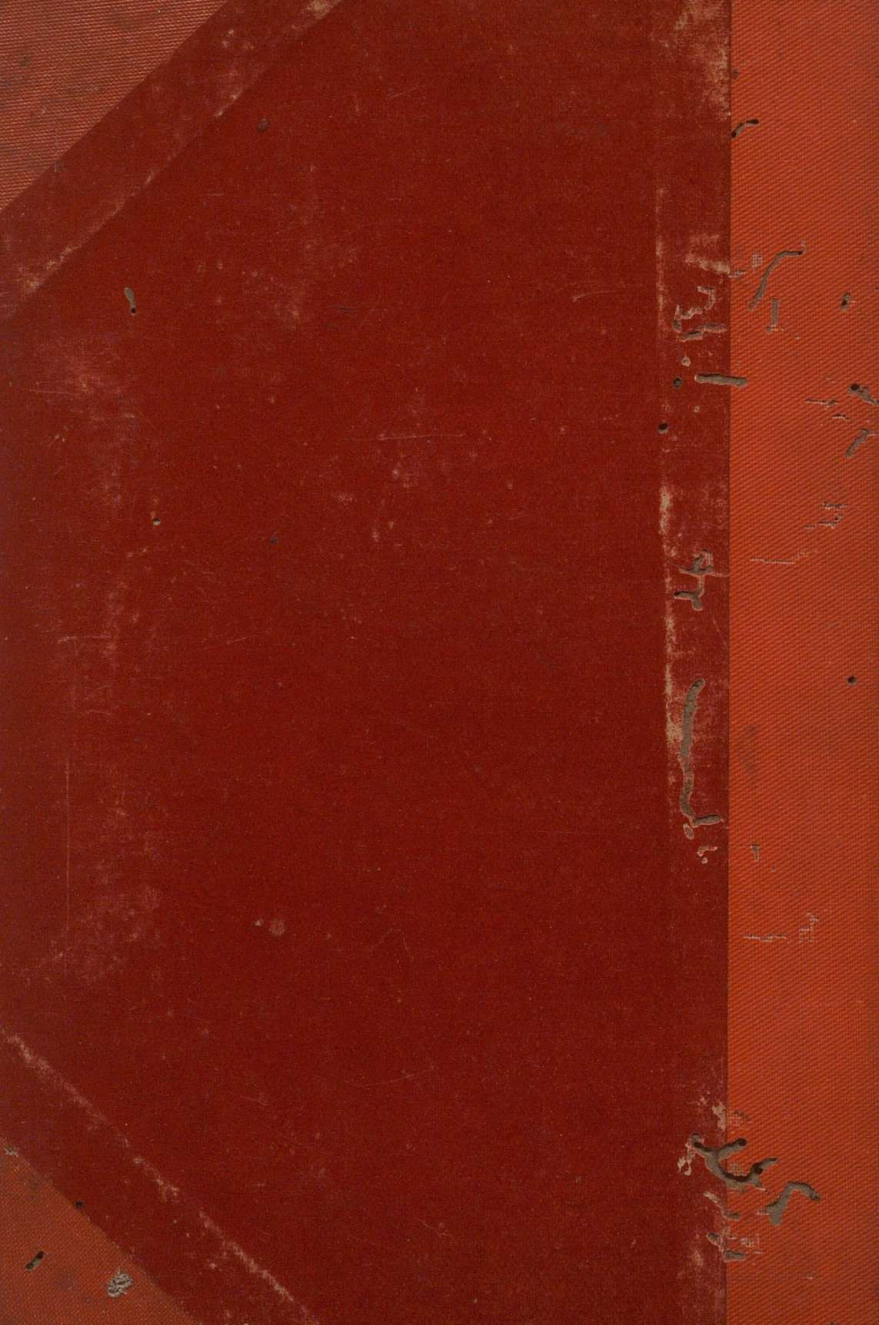
F2

B 115

1--DEC1949

NARAYANA KURUP

TAMARATHOMI

F2

Q32:4N:9:44